

Et Udtag af Matriculen skal af Indenrigsministeren tilstilles Retskriveren, for at denne, inden en af Ministeriet foreskrevet Frist, kan indføre Hartkornet for hver Kjøbstadeiendom (og for Kjøbstadjordernes Vedkommende tillige Gammelstaten) paa dennes Folium i Skjøde- og Pantebogen, hvilket af denne skal udføres uden Betaling.

I ethvert efter Fristens Udløb til Thinglæsning fremkommende Document, vedkommende en Kjøbstadeiendom, skal dennes Hartkorn (og Gammelstat) være opgivet eller i Mangel deraf paaføres samme af Retskriveren, som dog derfor ikke maa beregne sig nogen Kjendelse, naar Documentet er ældre end Matriculen.

§ 10.

Over alle Bygninger, som findes paa Kjøbstadens Grund — hvad enten det er i den forhen grundtærtpligtige sammenbyggede Deel af Staden eller paa Kjøbstadjorderne — skal der i en særskilt, af Amtet bekræftet Protocol indføres en Fortegnelse, indeholdende hvert Steds Matriculnummer (efter den i § 9 omhandlede Matricul over Grunden) og dets Assuranceværdi, dog deri ikke indbefattet det Beløb, for hvilket Maskiner samt andre muur- og nagelfaste Inventariedele, der maatte være indbegrebne under Bygningens Assurancefum, ere forsikrede.

De Forandringer, som for Fremtiden foregaae i Assuranceen, skulle indføres i fornævnte Protocol. Til den Ende skulle Rister over Af- og Tilgangen i Brændforsikringssummerne af Bykriveren halvårlig tilstilles Ræmmeren, som er ansvarlig for, at Protocollen til enhver Tid indeholder en fuldstændig Liste over alle Bygninger og deres daværende Assuranceværdi.

§ 11.

Den Afgift til Communen, som aarlig skal udredes for hver Tønde Hartkorn i Grundstat, og den Brøk af den stattepligtige Assuranceværdi (§ 12), som aarlig skal svares for Bygningerne i Huusstat, fastsættes — særlig for hver Kjøbstad — i en Vedtægt, som affattes af Communalbestyrelsen.

Til den Ende sammenlægges alle de Afgifter, som i Gjennemsnit af Aarene 1853 til

1862 have været udredede til Communen af de faste Eiendomme i samme efter Grundtært, Hartkorn, Assuranceværdi, Huusareal, Huusfag eller hvilkensomhelst anden i vedkommende Kjøbstad hidtil anvendt Maalestok, derunder indbefattet den paa Grunden falvende Deel af Rigningsstaten, Bidrag til den almindelige Veikasse og Bidrag til Amtsrepartitionsfondens Vejudgifter, til Hesteudbredning og Sandflugtens Dæmpning. Derimod blive ei at medregne de Fordebogs-Afgifter, som ere omhandlede i § 2 litr. c. og d., eller Erstatning for de Udlæg, Ræmmerkassen kan have gjort for visse, kun af samme besørge, men egentlig de paagjældende Grundeiere selv paahvilende Foranstaltninger (saasom til Markveies Istandsættelse eller Vedligeholdelse, Aaløbs Rettelste og Oprensning), eller Betalingen for saadanne Ydelsler til Communens Bedere, som denne efter særlig Overenskomst med disse har overtaget som Entreprise (saasom Privates Forsyning med Gas eller Vand). I Helsingør maa Opgjørelsen foretages saaledes, at de Dele af Statens Tilskud til Communen i Aarene 1859—62, som ere komne til Udbrug i Afgifterne paa de faste Eiendomme, sammenlægges med de virkelig udredede Beløb.

Det saaledes udfundne Gjennemsnitsbeløb af de hidtil af de faste Eiendomme baarne Udgifter danner Grundlaget for disses fremtidige Beskatning. Dog bør det intetsteds være mindre end en Sjettedeel af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af de ovennævnte 10 Aar i det Hele have været Gjenstand for communal Rigning paa Eiendomme og Personer, og forsaavidt det er større end $\frac{1}{4}$, kan det nedfattes hertil.

I Vedtægten bestemmes det derefter, i hvilket Forhold det saaledes fastsatte Beløb skal deles mellem Grund og Bygninger, hvorved der skal tages Hensyn til samtlige i Kjøbstaden bestaaende Forhold.

§ 12.

Endvidere bestemmes det i Vedtægten, om der skal foretages en Classification af Eiendommene efter deres Vælggenhed.

Behøves ingen Classification, fordeles det Beløb, som skal bæres af Grunden, ligeligt paa